

Pondělí 30. 6.

Sojky – Jiřina Procházková

Dneska ráno jsme se vyhrabali okolo osmé. Měly jsme hlídky, a tak bysme daly všechno, abychom mohly spát ještě chvíli. Vytáhlo nás sluníčko, které prosvítlo stany. Snídaně byla v 8:30 a byl tvarohové koláčky a kakao. Po snídani jsme šly na rajóny a malí odešli na puťák na Trnávku, zůstaly jsme v táboře sami. Pak jsme naštipaly dříví a šly jsme k sauně, kde jsme dlouho zevlovaly, ale Týnka se rozhodla vyslat zprávu. Nejdřív vysílala rychle pro ty nejlepší (viz.: já) a pak 2x pomalu. Zpráva zněla: „Teď si všechny lehněte a zavřete oči a bude pohádka moje kuřátka.“ Ale úkol jsme nestihly splnit, protože pro nás přišla Terezka, ať jdeme na oběd. K obědu byla čočkovka a špagety. O poledňáku jsme šly za stany. Pak jsme začly vyrábět hole a balit si na puťák do Chyšky. Zabalily jsme si dříví a tak jsme šli hrát hry do lesa. Všechny jsme byly unavené, a tak jsme to po večerce hned zabodly.

Úterý 1. 7.

Sojky odchází ráno na puťák, Lišky a Medvědi se z něj naopak večer vrací. Malí jsou stále na puťáku. To zn., že milý čtenáři tento den naleznáš až v sekci puťáky.

Středa 2. 7.

Lišky – Dáda Součková

Dopoledne jsme v malíkárně hrály hry Elektriku, Země – město a spousta dalších. Odpoledne jsme hráli hru Terezky Lážnovské. Terka s Evou nás rozdělily do dvojic. Jeden z dvojice si zavázal oči a druhý ho vedl v okolí tábora na stanoviště. Účel byl, aby slepý napsal do tabulky písmeno, které mu ten druhý nadiktoval, ale bez mluvení. Například tak, že mu písmeno napsal na ruku.

Medvědi – by Jakub Antoš

Středa byla první den v táboře po puťáku, a tak se ti, kteří se nestihli vykoupat v úterý večer šli zbavit nadbytečných kil špíny a nečistot (někteří i zápachu). Ten den jsme dostali kuchyň, z čehož jsme nebyli také zrovna rádi, ale jelikož jsme v táboře jen s Liškami, které měly hlídky, bylo to pochopitelné. Někteří se k Liškám při-

Pátek 27. 6.

Vlaštovky a Orlíci

Dnes jsme opět zavítali do tábora u Hronského rybníka. Ihned po příjezdu jsme se ze všech sil snažili dostat zavazadla k vlajkokládě. Všichni se moc snažili, a tak netrvalo dlouho a vše bylo ve stanech. Po „základním“ vybalení, jsme se odebrali na louku u sauny. Ráda s Kamčou, naše vedoucí, zůstaly v táboře, aby se věnovaly přípravě na zahájení chodu tábora. S Janou a Nikol jsme hráli seznamovací hry. Celkem je nás 22 a samozřejmě byla některá jména dvakrát. A tak Ondřej Šolc si navrhl přídomek Pimpoš. Ale jo, proč ne? Oba Honzíkovi měli strašně moc otázek typu: „A můžeme se navštěvovat?“, „A můžeme jít po večerce na záchod?“. Taktéž se ptal i ostřílený stavitel stanů Tomáš. S přicházejícím večerem nás opouštěly síly. Dokonce se unavily i Ema Procházková se Soňou Balášovou. Malý Ládík usínal už při zubení. A tak jsme svůj první den v táboře ukončili ve vyhřátých pelíšcích, i když byla některým trošinku zima. Nicméně, vrátili jsme se pod překrásnou letní oblohu posetou hvězdami.

Lišky – Tereza Kujanová

K autobusu dorazili všichni. Bylo krásně sluníčko a proto bylo loučení s rodiči jednodušší. Všichni se totiž těšili, že stráví čtrnáct slunečných dní na táboře. Po úmorné cestě busem, jsme konečně dorazili k táboru. Zde na nás již čekali Tibetští šerpové, kteří nám pomohli se zavazadly. V táboře pod modrým nebem a strakatými proužky látky, které byly zavěšené na provázcích od vlajkoklády ke stanům, takže tvořili jakéhosi pavouka, panoval velký shon. Když každý poznal svého vedoucího, jali jsme se vybalovat, obalovat poličky a seznamovat se s okolím. Před spaním si všechny družiny zahrály pár her na seznámení a pak hurá na kutě.

Sobota 28. 6.

Vlaštovky a Orlíci – Kamča Schäferlingová

Dnes jsme objevili tajnou zprávu od obchodníka Žang-Žunga. Seznámili jsme se s ním teprve nedávno, když byl přepaden na jedné své pracovní cestě. Lupiči mu vzali vzácný náhrdelník, který měl doručit starému mudrci. Snažíme se mu pomoci získat drahocenné kameny do náhrdelníku. Obchodník si přeje, abychom se seznámili s okolím tábora. A abychom nezačínali s prázdnými rukama, dostal každý notýsek, kde jsou mapové značky, šifry a různé hádanky. Vydali jsme se na

průzkum do zdejších lesů. Utábořili jsme se kousek proti proudu potoka v místě zvaném Pentagon. Hráli jsme hry, abychom si lépe zapamatovali naše jména. Stojíme v kroužku a máme zavřené oči. Vedoucí vybere jednoho z nás a schová ho doprostřed pod deku. Na znamení všichni otevřou oči a snaží se zjistit, kdo z nich zmizel.... Chystáme si lodičku či plavidlo, které budeme večer pouštět po vodě. Po obědě si každý mohl umotat svíčku z včelího vosku. Svíčka se připevní hřebíkem na lodičku. Hrajeme hry na louce s míčem a frisbika s létajícím talířem. Večer, když se šeří, změníme se v opravdové Tibeťany. Zahaleni v pestré oděvy jdeme pouštět naše lodičky po řece Brahmaputře pro zajištění přízně bohů na cestu do Lhasy.

Lišky – Jitka Čeřovská

Sobotní den byl slunečný. Ráno jsme se probudily a šly na výbornou snídani – chleba s máslem a marmeládou. Ale protože jsme se moc neznaly, musely jsme se seznámit, a to tak, že nás naše vedoucí Terka vzala do lesa, kde jsme hrály různé hry. Jedna hra, která o nás hodně vypovídala spočívala v tom, že každý nakreslil na svůj papír např.: Kolik má sourozenců, do ho baví, co mu jde, co má rád, kolik mu je let atd. Zjistilo se, že Lišky mají nejradši pizzu, nemají rádi játra a houby, mají 1–3 sourozence, chtěli by bydlet ve vile, baví je zpívání a umí spoustu věcí. Když jsme přišly z lesa, šli jsme hrát hru na louku, která se jmenuje Evoluce. Pak odpoledne jsme vyráběly svíčku na večerní zahájení. Každá jsme si vyrobila lodičku (stojánek na svíčku) a na to jsme si položily a zapálily svíčku. Došly jsme k potoku a tam jsme ji poslaly po vodě. Byl to krásný pohled. Tímto jsme zakončily den.

Medvědi – Jakub Tesárek

Želiváček za sobotu (tu první) a psal jsem ho já (Jakub Tesárek) a to pro Medvědy.

Sobota, což byl první den po příjezdu, byla ve znamení her a zahájení celotáborové hry na Tibetské cestovatele. Celé dopoledne jsme hráli hry jako Panelák (který jsem mimochodem vyhrál já), Trojnožku nebo Indiánské pozorovatele. Když jsme se celí hladoví, špinaví, zmožení a celí otrhaní vrátili, tak jsme si dali skvělý gulášek s kolínky a hned nám bylo dobře. (Vzhledem k faktu, že si nepamatuji co jsme dělali o poledňáku, vám to nenapíšu.)

Odpoledne jsme si vzali vosk (včelí) a knoty a vydali jsme se směrem k sauně. Tam jsme se chtěli vykoupat, ale protože tam nebyla skoro žádná voda, začali jsme stavět hráz. Hrász jsme postavili a protože bylo hezké počasí a vosk už byl rozežhátý začali jsme vyrábět svíčky. Samozřejmě už vám mohu napsat, že hráz drží a voda v sauně stoupala skoro o půl metru. Musím zde pochválit našeho vedoucího Jindru Mládka za to, že vedl stavbu hráze a velkou část jí postavil on (Jindro: Dík).

Bla, bla, bla, bla, bla, bla

Želiváček mě naprosto nebaví a už ho psát nebudu (nikdy).

Pak bylo volno až do večera. Večer jsme si každý vzal svoji lodičku se svíčkou a šli jsme za potok, kde bylo zahájení celotáborové hry na Tibetské cestovateleoíoíoíoíoíoíoíoíoíoíoíoí

Zjistili jsme že neumíme psát (nebo něco v tom smyslu) a abychom se to naučili musíme najít písmo někde schovaný. Takže jsme (nevím proč) pouštěli lodičky se svíčkami po potoce. Jediná zajímavá událost byla ta, že mi chytla lodička. Jinak se ten den nic zajímavého nestalo, a tak jsme šli spát. (Předpokládám, že večere vás nezajímá.)

Neděle 29. 6.

Vlaštovky a Orlíci – Kamča Schäferlingová

Dopoledne nás zastihla další zpráva od našeho komplice Žang-Žunga. Přeje si, abychom si na první delší putování opatřili ochranný talisman. Vyrábíme drobné předměty z keramické hlíny. Kdo není od hlavy po paty od hlíny, brázdí vody rybníka. Odpoledne si pro nás Jana a Nikol připravily hru v lese. Odpovídali jsme na spoustu všetečných otázek. „Co byste udělali, kdybyste viděli v lese nepřátelského člověka?“, nebo „Které tři věci jsou podstatou života na zemi?“. Večer balíme na puták. Pomáhá nám Helena Láchová a Petr Hermel, který převážně úsporně balí.

Sojky – Jiřina Procházková

Ráno jsme vstali v sedm. Po hlídce jsme byly hrozně unaveny, ale zvládly jsme to. Ke snídani jsme měli chleba s máslem a marmeládou. Po snídani odešli Roveři na putovní puták, my jsme šli na rozběh Hančina běhu. Když jsme doběhli, všichni leželi za stany, protože jim bylo blbě. Pak odešli i Lišky a Medvědi na puták do Chyšky. My jsme měli oddychovej program, mohli tu tak různě pobíhat, hráli jsme hry, udělali si i talismany z hlíny, my jsme se šly koupat do sauny, pak jsme se v zadní místnosti učily hrady a zvířata na Memoriál. K obědu byla polívka s vajíčkama a čocka. O poledňáku jsme se ještě učily a některý holky od nás hrály na schovku a malí hráli karty za stany. Po poledňáku jsme šly doplňovat petrolejky a Jelíkostroj. Malí měli bojovku a pak připravovali věci na puták na Trnávku. My jsme šly do vaniček a mezitím ty ostatní od vás dělaly z hlíny. K večeri byly obložené chleby. Po večeri jsme hrály kámen, nůžky, papír a malí stále ještě balili. Šly jsme si lehnout už v 9:30, protože nás čekaly další hlídky.

měli zapamatovat a nakreslit do prázdné mřížky. Tento úkol nejlépe splnili Roveři, kteří měli jen 8 chyb. Podle toho jak dobře jsme který úkol splnili jsme dostali lístečky na nákup písků na sypání mandal. Pak už byl čas oběda, měli jsme vynikající smažené filé s bramborovou kaší. Po poledním klidu se pak již jednotlivé družiny rozlezy do Malíkárný, úschovny a zadní místnosti, aby mohly nerušeně tvořit. V zadní místnosti Byli Medvědi s Liškami a nezabývali se jen sypáním obrazců. Někteří Lišky se věnovaly svým účesům, ale také účesu Kuby Antoše a válení se po palandě. Vyvrcholením celého dne byl večerní táborák. Vzhledem k počasí nebylo vůbec jisté zda vzplane. Přikrytý stanovou plachtou čekal na povel Kolouchovy trubky. Nakonec se vše podařilo a táborák se vyvedl. Malí měli připravenu scénku k písničce Trepníci a Medvědi díky své skvělé schopnosti improvizovat zahráli u táboráku vtip.

Neděle 6. 7.

Lišky – Lucka Klocová

Dneska je na plánu Sítňák. Než jsme odešly na určené místo – roh lesa, mohli jsem si vybrat, jestli ho vůbec půjdeme vařit. Hlasováním se rozhodlo, že tam půjdeme. Byli jsme spojeni s Medvědami. Medvědi vykopali ohniště a jámu. Ostatní nosili dřevo. Do velkého ohně jsme naházeli kameny. Když byli dostatečně rozpáleny hodili jsme je do jámy společně s kotlíkama a zasypali. Mezitím hrál Mikuláš na kytaru. Po půl hodině jsme vyndávali kůl a lili vodu. Jedině nám to začalo vybuchovat, ale zvládli jsme to. Pak jsme šli s Alicí a Roverama hrát stříhanou a pakárnu. Když jsme vyndávali kotlík, příšerně to zapáchalo, ale pak to jídlo chutnalo skvěle. Večer jsme s ostatníma hráli soft.

Medvědi – Jindra Mládek

Dnešní mokré ráno nikoho moc nepotěšilo. Tedy až na ty, kteří nemají Seetonův hrnec v oblíbeně, ale těch je zanedbatelně málo. Bylo naplánováno, že letos Sítňák spácháme na louce u Štědrovic, ale vzhledem k přetrvávajícím přeháňkám jsme od tak vzdáleného místa upustili. Těm, kteří chtěli, stačilo výborně posečené pole za táborem. Pro ty méně odvážné (jmenovitě Sojky a Orlovlaštovky) byla k dispozici táborová kuchyně. Lišky se rozhodovaly zda také nepůjdou do kuchyně, ale nakonec jsme vykopali společnou jámu a vařili dohromady. Maso jsme si připravili již den předem za odborné Ivanovy pomoci. K obědu jsme si pekli na ohni klobásky a pak už jsme se vrhli na zakopávání kotlíků. Každoročně očekávaný výbuch po zalití vodou se málem podařil, ale díky obětavému Honzovi Kol. bylo nebezpečí rychle zažehnáno. Teď už jen počkat dvě a půl hodiny. Výsledek je vždy

dali, když si zdobili trička SAVEM. Odpoledne jsme si šli do lesa vyrábět poutní hole. Tam se to ale zvrhlo a místo hole Čenda přinesl soušku s kořeny a byl následován Liškami. Po návratu jsme šli hrát hru Terezky Láznovské, kdy jeden byl slepý a druhý němý. Účelem bylo, aby slepý napsal na papír písmena, z kterých se dělali přesmyčky. Večer jsme šli hrát přesmyčky do Malíkárný. Chrrrr.....

Čtvrtek 3. 7.

Ve čtvrtek se vrací z puťáku Sojky. Medvědi a Lišky Hrají hry v lese, Jindrovu etapku zdobí si poutnické hole, Lišky mají navíc kuchyň, takže vaří pro ostatní namky samozřejmě za přísného, leč milého dohledu kuchařů. Po věce hraje soft.

Pátek 4. 7.

Sojky

Po nástupu nás vyštvali na brambory, kde nám hráli kluci na kytaru. Potom si nás svolali na Davidův IQ test. Při této hře se mnozí hodně zapotili a ňáci se vrátili s brekem do tábora. Když běžela Monička a spol. do horního cípu lesa, tak se Moničce přihodilo neštěstí. Šlápla do vosího hnízda. Vosy jí začali okamžitě honit. Monička vyběhla z lesa a začala utíkat po poli, kde se snažila odehnat hejno vos. Všechny skupinky kolem se jí začaly smát, protože nevěděli o problému, který se jí přihodil. Po toto etapce jsme rovnou vlítly na oběd. V tu chvíli se objevila Týna, jelikož jí bylo špatně, tak vstávala později. Odpoledne nás čekala další etapka Káči Moravčkové a Markéty Hermelové. Byla to etapka o vaření Tibetské polévky. Skupinky musely posbírat ingredience na které je navedly šifry. Poté se všichni sešli v „Elku“ (v rohu lesa), kde začali vařit. Všem to dopadlo dobře a všichni to měli moc dobré. Večer jsme se ještě dovečeřeli a šli si lehnout.

Lišky – Jitka Čerovská

Když jsme se v pátek ráno probudily, nebylo moc příjemné počasí, bylo zataženo a trochu krápal. Věděli jsme, že má být Davidova etapka, ale nevěděly jsme o čem bude. Až po snídani nám David řekl, že jde o IQ test tábora Lukavec. Každý se na tu etapku těšil, ale po chvíli to některé přestalo bavit. Tento IQ test spočíval v tom, že se chodilo po dvojicích k různým stanovištím, kde byly rozmístěny různé otázky. Když jsme odpověděly dobře, poslali nás odpovědi do tábora nejkratší cestou, ale při špatné odpovědi se naše cesta čím dál tím víc prodlužovala. Naštěstí to bylo udělané tak, že i když odpovíme na všechny otázky špatně, přesto

dojdeme zpět do tábora. Bylo úspěchem tento test jen dokončit, protože mnozí ho vzdali. Od nás od Lišek doběhly Martina Týfová a Anežka Herzánová, které byly 7. Jitka Čerovská, která doběhla sama, ale polovinu závodu běžela s Luckou Klocovou, skončila na báječném 3. místě. Po tomto vyčerpávajícím testu nás čekal oběd. Po obědě jako vždy poledňák a po poledňáku zase další etapa. Bylo to vaření Tibetské polévky. Tato etapa byla rozdělena do dvou částí. První jsme měli vyluštit šifru, kde najdeme různé ingredience do polévky (např. kurkumu, brambory, majoránku, česnek, atd.) A druhá část etapy byla, že každá družina měla ze svých ingrediencí uvařit tu nejlepší polévku. Hodnotila ji určená porota, která dospěla k závěru, že nejlepší polévku měly Sojky. Tato polévka byla naše večere. Ač značně okořeněná, byla i naše docela dobrá.

Medvědi – by Daniel Souček and JM

Ano, přesně dnes uběhl 1. Týden. To však nezabránilo potměšilému Kolouchovi, aby nás svojí trubkou vzbudil. Tento nepříjemný budíček nám však vynahradila snídaně. Byl chleba s taveným sýrem. Nepříjemné, leč nutné bylo škrábání brambor. Aby se všem lépe škrábalo hráli Mikuláš, Honza Kol. a Tomáš Círus na kytary. Pak byl nástup, kde nám bylo oznámeno, že se poběží etapa Davida Kunce. Byla velmi neinteligentně nazvána IQ TEST LUKAVEC 2003. Je totiž zvláštní, že když se připravíte na logické problémy, místo toho jsou vám naservírovány většinou znalostní otázky.

Samotná hra spočívala v nalezení kartičky, na které byla otázka a na ní 3 odpovědi. Každá odpověď vás poslala na zcela jiné místo, kde byla obdobná kartička. Každá karta měla své číslo a vedle něj písmeno. Když jste doběhli na konec, mělo vám vyjít slovo USCHOVNA. Je dobré se zmínit o tom, že se běhalo po dvojicích. Samotná příprava hry (rozvěšení kartiček) trvala Davidovi 2 hodiny, a to šel tak aby to měl co nejkratší. Přesto se domníval, že to všichni do oběda zvládnou. Pokud by jste vždy odpovídali správně, pak by trasa byla krátká a odpovědět bylo nutno jen na 8 otázek. To však nikdo nezvládl, a tak se hra začala protahovat. Někteří vyčerpání jedinci odpadávali již v průběhu hry. Jiným, kteří mysleli, že vydrží, zmařilo je jejich plány počasí a jen ti nejotrlejší došli mokří a zablácení až na konec.

Po této hře bylo až do oběda volno (vzhledem k délce samotné hry to ovšem znamenalo jen pár minut). K obědu byla česnečka výborné chuti a jako hlavní chod již méně vynikající vepřové s mrkví a brambory. Potom, co se naši členi skvěle a do sytosti najedli, šli vytrávit do svých brlohů. Tedy až na Rovery, kteří měli v ten den kuchyňskou službu.

Jen co skončil polední klid, nastal čas na další etapu. Nejprve jsme běželi do Zadního lesa, kde byly roztroušeny papírky s čísly od 1 do 10. Byla na nich jejich tibetská výslovnost. Po té, co jsme shromáždili všechny karty, dostali dva členové z každé družiny za úkol naučit se je nazpaměť.

Jen co tito členové správně odříkali všech deset čísel, dostali jsme recept na Tibetskou polévku a přesunuli se za potok, kde nás čekaly šifry, které skrývaly místa, kde byly ukryty suroviny vytoužené polévky.

Poslední fáze spočívala v uvaření samotné polévky. Vše se dařilo docela dobře, než Medvědi zjistili, že jim chybí chilli. A tak musel jeden nejmenovaný pro tuto ingredienci doběhnout. Všechny polévky se celkem podařily a za vydatného deště (taková menší přeháňka) následoval návrat do tábora.

Do večerky se nic zajímavého neudálo, a tak tedy dobrou noc!

Sobota 5. 7.

Lišky – Bára Vavrušková

Dnes ráno jsme měli k snídani chleba s máslem a strouhaným sýrem, potom na nástupu jsme se dozvěděli, že se odkládá Hančin běh a že se bude konat etapa – Mandaly a večer táborák. Vedoucí dne byla Týna. Vlajku vztyčil stan č. 69. Pak byl rozchod a potom jsme odcházely na etapu. Bylo osm stanovišť, na kterých jsme sbírali penízky. V táboře jsme si po obědě nakoupili drahé písky z Tibetu s kterých jsme vytvářeli Mandaly. To nám zabralo celé odpoledne. Večer jsme usínaly s tím, že máme hlídky.

Medvědi – Jindra Mládek

Ač bylo dnešní ráno deštivé, rozhodla se nás Týna Kubartová vytáhnout ze spacáků v sedm a na to, že je státní svátek a mohlo se tak vstávat až v osm už vůbec nepomyslela. Na dnešek byl naplánován Hančin běh, který se však pro nepřízeň počasí odložil na neurčito. K odpolednímu sypání obrazců z písku – mandal se vztahovala dopolední etapa. V ní měly družiny plnit úkoly, za které dostávaly lístečky a za ně pak kupovaly různobarevné písky. U mlýna byla napsána básnička, kterou se měly naučit nazpaměť a v sauně ji pak po projití úseku se zavazanými očima odříkat. Od sauny se pokračovalo k lávce za rybníkem, kde měl každý v potoce najít kámen, který bude vážit přesně 0,5 kg. Odtud se šlo k táboráku, kde Mikuláš zadal logický úkol: „Máte k dispozici dva kanystry. Jeden 5 a druhý 8 litrů a neomezené množství vody. S jejich pomocí musíte odměřit přesně 6 litrů.“ Řešení této hádanky není tak složité, přesto dalo některým pořádně zabrat. V lese u krmítka pak Helena s Káčou převážily všem kameny sebrané v potoce. Někteří se trefili přesně do 0,5kg, ale byly i kameny vážící více než 1kg. Z těchto kamenů se pak ještě měla postavit co nejvyšší mohyla. V dolíku za tábořem byl úsek kde bylo mezi stromy nataženo lano a to se muselo přelézat a podlézat. Kamča zde také měla zkoušku paměti. Ve čtvercové mřížce byla vybarvena mozaika, kterou jsme si

Medvědi – Jindra Mládek

Dnešek měl prověřit naše znalosti a odhalit slabosti a mezery ve vzdělání. Uta-haní po včerejším pokladu jsme jen těžko hledali síly na dnešní memoriál. Na star-tu jsme Markétě odevzdali vlastnoručně vytvořené průkazy totožnosti, které jsme si navzájem ve dvojicích vyplnili. Za bránou nás čekal Ondřej a postavený stan, který jsme měli co nejrychleji zbourat (složit a ne zničit) a zase postavit. Dál se běželo na kimovku, u krmítka se určovaly stromy a keře, na dalších stanovištích jsme určovali (spíš hádali) mapové značky, hrady a zámky, následovala morseov-ka, azimutový úsek, zdravotěda, uzle, lávka přes potoka setonovka. Podmračená obloha byla pro dnešní závod naprosto ideální. Celé odpoledne jsme pak strávili pod velením Alice a Kuby Nedvěda, aby si vyzkoušeli, jaké to je vést družinu. Ani odpolední deštík nás neodradil od her v Pentagonu. Díky velkému úsilí pořadate-lů memoriálu mohly být výsledky vyhlášeny již na večerním nástupu. Tereška Lážnovská dnes slavila narozeniny, a tak byl nástup ideální příležitostí, aby jí mohl blahopřát celý tábor. V podvečer před táborákem jsme se věnovali výzdobě triček pomocí Sava. Když se setmělo, odebrali jsme se k táboráku, kde nám hrál Mikuláš a Honza Kol.

Čtvrtek 10. 7.

Sojky – Eva

Dnes jsme vstávaly v osm hodin. Když jsme se vyhrabaly, šly jsme na rozcvičku. Po rozcvičce jsme si šly vyčistit zuby. Potom byla snídaně a následoval nástup s vyhlášením pocty čistoty. Pak jsme šly na rajóny, následovalo převlíkání do Tibet-ských kostýmů a přesunutí k bráně, kde jsme chytaly morseovku, kterou vysílal Čwaňhák. Ze začátku jsme to vůbec nestíhaly zapisovat, ale postupně nám to šlo čím dál tím líp. Když jsme jí vyluštily celou, dal nám Čwaňhák mapu a šly jsme hle-dat ztracené tibetské písmo. Nejdřív jsme šly hledat ke skále, kde jsme našly lano, které jsme namotaly Míše na pas, aby to neobjevili čínští bojovníci, kteří nás cestou zastavili dvakrát. Potom jsme šly hledat další písmo, které bylo namotané vysoko na stromě. Pak už jsme šly hledat alespoň kamínky, kterými jsme mohly uplatit čínské poutníky, aby nás mohly dovést do Zóny klidu. Když jsme se vrátily do Zóny, cvičily jsme cvik na Benovy narozeniny, potom jsme si daly polívku a odpočívaly jsme. Cestou do tábora jsme vymyslely písničku Benovy k narozeninám. Potom byla oslava, k večeři byla svíčková a poté pudinkový dort, následovaly scénky k Benovým narozeninám. Večer byla diskotéka, která pro nás skončila asi v půl dva-náctý.

nejistý. Těžko můžeme kotlíky kontrolovat, když jsou metr pod zemí, ale málokdy se vaření nepovede. Tuto delší odpolední mezeru jsme vyplnili hrami, které si pro nás připravila Alice. Hrála se Pakárna a Kámen, nůžky, papír a celý tábor se výteč-ně bavil. Pak už přišel čas vyhrabat kotlíky. Všichni se shromáždili okolo díry, ně-kteří pro jistotu rovnou s esusem. Byla to opravdová delikatesa, sice trochu ostřej-ší, ale Medvědi něco vydrží. K tomu jsme měli opečené brambory, které nám připravily Lišky. Večer jsme už jen stihli hrát chvíli soft a hurá na kutě.

Pondělí 7. 7

Lišky – Eliška Jindrová

Ráno jsme vstali jako obvykle v 7 hodin. Po snídani jsme se začaly připravovat na velkou atrakci – Hančin běh. Celý tábor měl na náměstí rozcvičku. Protože Hanka Chmelíčková (hlavní aktér) v táboře nebyla, předcvičovala Helena – a to za neustálých připomínek Buchara. Pak se odstartovalo a běželo se. Vyhrál Tom Vo-jáček, prohrála Alice Počtová, ale skoro každý si jinak vylepšil svůj osobní rekord. Nakonec všichni v pořádku doběhli a po kratičké pauze se šlo do Lukavce. My s Medvědy jsme se pak po nákupech vydali do místního parku a nakreslili jsme si památník Antonína Sovy, který vypadá jako hříbeček. Po návratu do tábora jsme hráli hru, kterou pro nás vymysleli Roveři. Při ní jsme po trojicích (Liška, Sojka, Medvěd) chodili ke stanovištím, kde byli Roveři. U nich jsme získávali různá povolení pro stavbu „knihovny“. Jenže Roveři – úředníci byli hrozně otravní a různě nás zdržovali. Při tom jsme si však užili spoustu legrace. Nakonec, když jsme všech-na potřebná povolení získali, nakoupili jsme si u Lionela Burgra materiál na stav-bu knihovny (dřevo a kameny). K dispozici jsme měli kreditní kartu v hodnotě 1 000 000,- Kč. Všechny ministavbičky pak ohodnotila porota Roverů. Pak jsme se rozešli do svých stanů. Po večeři si dokonce někteří z nás šli zahrát sof-tball. Byl to moc dobrý den.

Medvědi – Jindra Mládek

Ráno bylo ve znamení sportu. Běžel se odložený Hančin běh, který měl být již v sobotu. Po rozcvičení, které vedla Markéta, se všichni seřadili na startovní čáře. Pomocí mobilního telefonu se podařilo spojit s Prahou, a tak mohla Hana svůj běh odstartovat na dálku. Vzhledem k tomu, že letos nebyl na soupisce závodníků žádný favorit byl závod do poslední chvíle velmi napínavý. Ještě v lese u krmítka překvapivě vedl Mikuláš, ale pak asi přišla na tohoto vynikajícího běžce krize a propadl se až na 5. Místo. První doběhl TomVoj, za ním Kulich. Z dětí doběhl první Daniel Souček a Jitka Čerovská. Zbytek dopoledne se rozhodl celý tábor strávit

v Lukavci. Tak jsme postupně vyrazili na cestu, nakoupili nezbytné sladkosti a pak jsme ještě šli kreslit hříbeček – památník básníka Antonína Sovy, který zde žil a psal o okolní přírodě. Dnešní polední klid byl poněkud delší, ale po Hančině běhu a výtečném segedínu určitě zasloužený. Odpoledne se naši družiny ujal Kulich a spolu s ostatními družinami jsme hráli hru Byrokracie. Cílem bylo získat povolení na stavbu domu a jeho vlastní realizace. Ale jak všichni víme úředníci nebývají zrovna ochotní a na vše mají dost času. Získat potřebné doklady bylo zdlouhavé a namáhavé. A ke všemu nakonec odměnu ukradl neznámý maskovaný muž (to je samozřejmě součástí hry). Večer nás Terežka Lážnovská učila zdravotní vědu na memoriál, Mikuláš předvedl několik uzlů a všichni se již pomalu začínali obávat zítřejšího Pavlova pokladu, který se loni protáhl z půldenní hry na celodenní. Někteří z nás až do soumraku ještě hráli soft.

Úterý 8. 7.

Sojky – Jiřina Procházková

Ráno jsme vstaly v 7:00 a začaly jsme tím, že jsme šly na rozcvičku, pak ke korytům a hned uklidit. Po snídani jsme šly na nástup a tam nám řekli, že máme jít na hráz zjistit v jaké jsme skupince. Když jsme se vrátily ozval se další nástup, kde nám řekli, co si máme vzít na poklad. Pak jsme vyrazili chytit zprávu od Pavla – ta směřovala do Ďolíku. Odtamtud přes pentagon, Bezděkov, Dolní Lhotu, Zálesí, Smrčanský mlýn, Slavětín, směrem na Řísnici, ale před ní jsme odbočovali do lese. Pak přes Zdiměřice k 3 rybníkům a nakonec na nejvyšší vrchol, kde byl poklad ukryt. Do tábora jsme se vrátili – přesněji naše skupinka ve 20:30. Dali jsme se do rizota a šli spát.

Skupinka vedoucích!!!

Aby dnes proběhlo vše jak mělo, chtěl Pavel abychom vyšli z tábora co nejdříve. Již ráno při přípravě snídaně se začal odchod na poklad oddalovat, protože nepřivezli rohlíky, a tak se musel rychle začít krájet chleba. Pavel vytvořil na poklad 6 skupinek, které namíchal z malých i velkých dětí. Jednu skupinku také vytvořili vedoucí. První zprávu jsme vyluštili nejrychleji, ale v roklinec za táborem byla na stro-mech pověšena hra z minulých dní, což jsme nevěděli a ztratili tak drahocenné minuty jejím řešením. Nevadí, alespoň víme víc o zdraví. Pavlovy šifry byly opět výborné – luštit je mohl každý, i ti co byli na táboře poprvé

Problémy nám trochu (spíš více než trochu) dělaly dohledávky na stro-mech. Kolikrát se stalo, že jsme okolo nich chodili a vůbec jsme je neviděli. Trasa vedla přes Dolní Lhotu do Slavětína, kde jsme měli za úkol zjistit jméno starosty a jeho věk. Tyto údaje ochotně poskytla paní v prodejně. Jedna z šifer byla propíchaná písmenka v novinách. Problém byl ovšem v tom, že jsme jako jediní dostali noviny

celé a ne jen potřebný list. Tak nám chvíli, no trochu delší chvíli, trvalo než jsme zjistili co je to za šifru a našli správný list. Další nečekaný problémek se vyskytl v boudě u rybníka za Zdiměřicemi, kterou osídlili sršni. Napsali jsme proto varování ostatním a pokračovali v cestě za pokladem, který byl už nadosah. Našli jsme v lese nejvýše položené místo, zaměřili daný azimut a pod vyvráceným pařezem našli poklad. Do tábora jsme se vydali společně s dětmi, které dorazili k pokladu chvíli po nás. V táboře jsme byli kolem osmé a čekala tu na nás skvělá večeře. Pak už jsme jen znaveni padli do postelí.

Středa 9. 7.

Lišky – Jitka Čerovská

Ve středu dopoledne byl jako každoročně MEMORIÁL. Běželo se po dvojicích a na stanovištích se plnily různé úkoly (například stavba stanu, uzly, Morse, památky, zdravotní věda atd.). Každý se na tento závod připravoval a proto byla tak krásná umístění. Z Lištiček byly první Lucie Klocová a Eliška Jindrová, druhé byly Jitka Čerovská a Daniela Součková, třetí byly Martina Týfová a Bára Antošová, čtvrté byly Bára Herzánová a Vavrušková a páté byly Anežka Herzánová s Andreou Hrečkovou. Po tomto závodě byli všichni unavení, ale přesto se odpoledne hrály různé hry. Družiny byly svěřeny do rukou Roverů a hrály s nimi různé hry. My Lišky jsme dostaly Vojtu Kolomazníka a Anetu Kratochvílovou. I když jsme se moc netěšily bylo to zajímavé a zábavné. Hrály Jsme například hru osobnosti, filmy, atd. Po těchto hrách a krátké dešťové přehánce jsme se šly učit se Sojkama softbal. Chvíli to byla nuda, ale pak to bylo lepší a docela jsme si zahrály. Bylo to fajn.

Sojky – Jiřina Procházková

Ráno jsme vstaly v 6:45, protože jsme měly kuchyň. Pak jsme umývaly nádobí, ale Jiřina s Evou, Terka s Kájou a Bára s Andy odběhly na Memoriál, takže to zbylo na ostatní. Po Memoriálu jsme ležely ve stanu, ale přišel Ivan, že potřebuje oloupat a nakrájet česnek, takže jsme celý poledňák myly nádobí. Do kuchyně pro nás přišel Lionel s Kulichem a odvedli si nás do Ďolíku v zadním lese. Tam jsme hrály různé hry – upravenej Mrkací vrah, braní uzlovaček – zrovna když tam byla uprostřed Eva, tak tam Káju asi 100 let honila ale nechytila ji i když se Kája přerazila. Byly jsme tam do 5 a pak nás odvedli do úschovny, kde nám vysvětlili pravidla softu a do 18:15 jsme hrály, hodně dobře pálila Monča a od Lišek Bára Antošová. My jsme musely jít do kuchyně, pak jsme šly umejvat nádobí a pak jsme ozdobilily kokosy do Mlíkárn, z Mlíkárn odešly na táborák a někdo šel hned spát.

vézt na puťák Sojkám. Do auta jsme naskládali vše co jsme nechtěli nést a ještě Čendu. Vrátili jsme se ještě zahladit ohniště a posbírat odpadky, což by nebyl takový problém, kdybychom měli v čem je odnést. Tak jsme, respektive Mikuláš, trousili odpadky po lese. Nakonec se nám vše podařilo posbírat a odnést. V Chyšce jsme ještě koupili zmrzliny a vodu a vydali se na cestu. Byli jsme rádi, že je zataženo a není horko, ale jen do té doby než začalo na Strážišti pršet. Do Lukavce jsme dorazili kolem půl šesté. Jitka Čeřovská s Dádou Součkovou usilovně prosili, aby mohli jít do obchodu, ale když tam došly bylo již zavřeno. Zastávka v Lukavci tak byla jen krátká, dokud nás nedošli ti pomalejší. V táboře nás přivítali výtečným smaženým květákem.

Lišky – Tereza Kujanová

V neděli nás probudilo sluníčko. Po nástupu jsme zahájili den rozcvičkou v podobě tréninku na Hančin běh. Všichni běželi pozvolným tempem za Haničkou Chmelíčkovou, kterou nikdo nesměl předběhnout. Poté jsme se dopřipravili a vyrazili na puťák směr Chyška. Cestou do lesa u Stražiště jsme se lehce připékali na sluníčku, ale jakmile jsme dorazili do lesa, bylo líp. Jak tak postupujeme lesem, tak se na cestě, kde obvykle nikdo není začínají objevovat auta a nastrojení turisté. U studánky zjišťujeme proč. Přišli jsem akorát na menší slavnost (někteří to nazývají poutí). Cesta je obložená stánky se sladkostmi, opékanými klobásami, cukrovou vatou a různými hračkami a lákadly. Nakoupíme si tedy zmrzku, vatu a gumové hady. Vypadá to velice srandovně, když si mezi slavnostně oblečenými turisty sundáváme batohy, vyndáváme chleby, paštiky a sýry a obědváme. Když už mají všichni nacpaná břicha obědem a kapsy sladkostmi, pokračujeme dál lesem. Silnice nás dovedla do vesnice Velká Chyška. Při sestupu polní cestou už nás bolí nožičky, ale nevzdáváme se. Náročný přechod přes lávku, jeden hop přes potok a jsme v cíli. Po rozdělení na „vařící“ skupinky šla část dětí pro stany a zásoby k autu a zbytek se ujal přípravy ohniště a úpravy okolí. Když se všichni opět setkali, došlo na stavbu stanů. Zamotání do provazů a plachet se nám přeci jen podařilo vytvořit jakési obydlí. V té době došly všechny zásoby vody a studánka byla ještě zčeřená, takže se z ní nedala nabírat voda. Žízeň se stále zvětšovala a tak byli vysláni zástupci Eva, Terka a Kuba do blízkého tábora pro vodu. Po obědě se vrátili s vodou a každý z nás mohl alespoň trochu uhasit žízeň. Asi za hodinu byla studánka v pořádku a tak jsme mohli uvařit čajík.

Lišky – Eliška Jindrová a Lucka Klocová

Ráno jsme si vyspávali dlouho, protože se netroubil budíček. Sešli jsme se u ohýnku a nasnídali se. Po snídani nás začal škádlit Jakub Antoša a dopadlo to tak, že jsme všichni skončili naházení v blízkém potoce. Když jsme ze studeného, leč

Pátek 11. 7.

Dnes jsme už začaly slabší povahy pofňukávat, protože se chýlil konec a jim se nechtělo domů. Ostatní si ještě užívali Ondřejovu dopolední etapku a škrábání brambor se zpěvem. Kdo neškrábe, musí o to víc zpívat. Dopoledne si uklízíme, balíme a hlavně vyrábíme medové svíčky. Někteří se jdou ještě smočit do sauny a lenořit. K večeru po ňamce, nás trubka svolá k poslednímu letošnímu táboráku. Každý zpívá jak umí a nakonec to není ani tak špatné. Okolo půl deváté, vyrážíme k potoku, kde nám poděkují princezny za pomoc a vypustíme svíčky na potok. Je to opravdu kouzelná podívaná. Pak už jen znavení usínáme.

Sobota 12. 7.

Dopoledne pomáháme ještě zbourat kus tábora, teda uklidit a pak už si jen píšeme adresy, telefonní čísla, vzdycháme, že se dlouho neuvidíme a čekáme na autobus. Hurá! Autobus už je tu. Cesta probíhá jako obvykle.... V Praze už nám nezbyvá, než se rozloučit a těšit se zase za rok. Ahoj.

Puťáky

VLAŠTOVKY A ORLÍCI

Vlaštovky a Orlici – Jana Fiedlerová

Dnes ráno jsme se probudili o půl hodiny déle. Rozhodly tak včera vedoucí, abychom se lépe vyspali na cestu. Čeká nás totiž puťák. V rychlosti jsme dobalili kartáčky na zuby atd. Poté jsme se odebrali k odchodu. Autem nás odvezli do Vyklantic a odtamtud jsme putovali svižným krokem přes pole, lesy a potoky až k Hořepníku, kde jsme doplnily tekutiny a nakoupili menší pochutiny. Nyní nás čekala cesta k malé chatičce, schované uprostřed lesů, Trnávce. Dorazili jsme značně vyčerpaní a tak jsme se šli lehce smočit do říčky. Filip Hrubant a Jakub Hedl se ihned rozhodli, že postaví hráz na koupání. Tomáš Hanzálek a Ondra Melichárek s Markem Pikešem a Honzíkem Kahounkem jim pomáhali a zanedlouho vznikla naše laguna. V podvečer jsme postavili 7 stanů, snědli výtečné špagety a seděli u dohořívajícího táboráku. Eliška Kolomazníková a Bára Pospíšilová se trošku báli světlušek, ale než vyšel měsíc zpod mraku, děti a vedoucí spokojeně spali.

Vlaštovky a Orlíci – Jana Fiedlerová

Dnes jsme se probudili za rozbřesku sluníčka. Ke snídani jsme si dali výbornou marmeládu s chlebem. Jahodovou! Dopoledne jsme se vydali po stopě tibetských horolezců. S Bobem (Markem Schäferlingem) jsme sjížděli po laně (lanovku, jež byla postavena v lese). Naši malí tibetští cestovatelé se nebáli, byli velice stateční. Odpoledne bylo barvení posvátných mlýnků a kamínků, které se velice povedly. Oblouha se připravovala k zavlažení vyprahlé země, a tak jsme shromáždili pláštěnky a holinky. Spustil se liják, který jsme se snažili přechovat ve stanech. Hráli jsme karty, plácanou a slovní hříčky. K večeři jsme si dali rohlíky s paštikou. A protože se začalo stmívat, rozhodli jsme se, že půjdeme spát.

Vlaštovky a Orlíci – Kamča Schäferlingová

Ráno nás polechtá Sluníčko na těle i na duši. Odcházíme do lesa a vyhlížíme borůvkové pláň. Blížíme se po indiánsku do kruhu, kde poslouchá jeden z nás. Má zavázané oči a chytá všechny co dupou jak sloni. O kus dál se zastavíme a hraje me hru, při které se schovávají vlajky. Terka Nejedlá se pere jako lev. Hra končí nerozhodně a protože je čas oběda, odcházíme do našeho tábořiště. Dneska dorazil Tomáš Cirus se synem Vojtou. Po polední siestě nás zavedl šerpa Bob pod Mt. Everest. Zkoušíme si slaňovat po skále. Někteří mají trochu obavy, ale překonávají všechny strachy a spouští se jako pavouci. V základním táboře si ještě zdobíme kamínky. Večer pečeme špízy v alobalu a jako sladká tečka čeká na každého ovocný koláček.

LIŠKY A MEDVĚDI

Odchod na puťák nebyl zcela ideální. Odcházet v neděli by nebylo tak špatné, kdyby bylo v Lukavci v obchodě otevřeno. Museli jsme proto jídlo na neděli nést s sebou z tábora. Rozcvička v podobě rozběhu Hančina běhu byla ideální předehrou naší cesty. Po marném shánění víček ke kotlíkům, vlastně i samotných kotlíků a funkčních seker, jsme kolem půl jedenácté vyšli z tábora. Oproti Roverům, kteří vyšli asi v sedm ráno, jsme měli jen nepatrné zpoždění. Díky tomu, že byly v Lukavci obchody zavřené, nebyla nutná obvyklá hodinová přestávka na nákup, která se většinou zvrhne v nákup na puťák nepotřebných věcí. První a poslední delší zastavení bylo naplánováno u kapličky na Strážišti. Cestou k vrcholu jsme potkávali domorodce v takovém množství, které není v těchto končinách obvyklé. Brzy jsme poznali proč – na Strážišti byla pouť. To znamená stánky se sladkostmi, hračkami a hlavně klobásky, kterým někteří nemohli odolat. Ostatní se posilnili chlebem, cukrovou vatou a jinými sladkostmi a osvěžili vodou ze studánky. Na vytoužené

místo jsme dorazili kolem půl třetí. Na protější straně za potokem byl letos tábor, ale nám to nevadilo. Byli jsme dohodnutí, že nám Honza Mládek přiveze stany, pytel buřtů k večeři a těstoviny. Nejdříve ze všeho jsme se vydali zkontrolovat studánku, ze které jsme pak brali vodu na vaření. Vody bylo málo a s tím nebyl nikdo spokojený a tak se Terežka, Eva a Kuba vydali vyprosit trochu vody do již zmíněného tábora. Nepovedlo se, vody prý měli málo, a tak museli až do vesnice. Když přijel Honza, rozhodli jsme se jet rovnou na nákup do Pacova, kde mají i v neděli otevřeno. Chtěli jsme nakoupit tak, abychom již další dny na nákup nemuseli. A tak se stalo, že jsme v Pacově vykoupili všechnen chléb. Sotva jsme postavili stany a zabydleli se, napadlo kluky, že by mohli některé Lišky naházet do potoka. Nakonec v potoce skončili úplně všichni. Ti prozíravější si rovnou vzali plavky, zbytek pak u ohně sušil své oblečení. Večer u ohně byl pak zcela v režii Mikuláše a jeho kytary. Pak už každý rychle našel své místo ke spaní – někdo ve stanu, jiní pod širákem. Čenda Kolomazník, ostatně jako každý rok, spal jako jediný u ohniště. Probudili jsme se asi v devět hodin do krásného dne. Během výtečné snídaň, ke které jsme měli chléb s marmeládou, přijel Honza Kolomazník s Honzou Mládkem. Využili jsme proto opět možnost jet na nákup autem ač jsme původně už nakupovat nechtěli. Peněz ale bylo dost, a tak jsme nakoupili potřebné ingredience na špízy. Dopoledne se hráli hry na louce u potoka, a když se nachýlil čas oběda započalo se s vařením polévky, po které následovaly špagety se špagetkou. I dnešní den byl ve znamení vody, a tak jak jen to bylo možné házeli se všichni vzájemně do vody. Odpoledne jsme šli hrát vlajku. Jednomu družstvu velel Honza Kol. a druhému Mikuláš. Mikulášův tým měl výhodu v tom, že měl zelený šátek, který se hůř hledá. Nedokázal však toho řádně využít, a tak díky lepší strategii vítězil Honzův tým. Cestou zpět jsme v lese potkali dvě velké klády, které bylo „nutné“ dovalit k ohništi na sezení. Nápad by to nebyl špatný, kdyby to ke stanům nebylo tak daleko. Tak se stalo, že v zápalu boje se podařilo Čendovi Kol. při valení klády upadnout a pořít si pár šrámů na břicho. Nakonec ale klády zdárně dorazily k ohništi. Jedna pak byla dokonce využita jako řeznický špalek při přípravě masa na špízy. V celku klidný průběh puťáku se nám pokusil narušit dřevorubec, který nás chtěl z okraje lesa vystěhovat. Podařilo se nám s ním nakonec dohodnout, že můžeme do druhého dne zůstat. Maso na špízy se naložilo do kotlíku do směsi oleje a koření a večer se pak udělalo pět maxišpízů, které jsme opékali najednou. Dnešní večer byl lépe ozvučen, protože na kytaru hrál Honza Kolomazník, tím se však nechci nijak dotknout Mikuláše. Poslední ráno na puťáku bylo zábavné. Pro někoho více, pro někoho méně. Mikuláš, Kuba Antoš a Marek Vanečko se rozhodli všechny spící dostat ze stanů. Nejjednodušším způsobem bylo podle nich stany zbourat, a tak během chvíle byla polovina stanů rozložena, spáči samozřejmě zůstali uvnitř. Ač ráno bylo slunečné, začalo se během dopoledne zatahovat. Plánované vaření pudingu to však nenarušilo a kotlíky se nám podařilo upatlat celkem slušně. Hlavně, že všem chutnalo. Pak už jsme museli rychle sbalit stany, aby je mohl Honza Ml. od-

telné vedro, naštěstí jsme brzo zapadli do lesa, kde bylo úžasně příjemně. Zachvíli už jsme byli na místě a tam jsme se pomalu zabydlovali, někdo si dal buřta s buřtem, někdo počkal až na polívku k obědu. Potom jsme se samozřejmě váleli, odpočívali a prováděli tělesnou očistu ve velmi ledovém potůčku. Šli jsme také hrát brzy do lesa na Policajty a vězně. Někteří se zašili tak dobře, že jsme je hledali velmi, velmi dlouho. Na večeri jsme měli ryzoto. Potom bylo krátké povídání a zabezpečování příbytku z cely. Mělo totiž hodně pršet, ale naštěstí nepršelo vůbec, jenom byla menší vichřice.

Úterý 1. 7.

Poslední den bylo probuzení vcelku normální. Nasnídali jsme se a začali pomalu s uklízením, abychom mohli vyrazit. Na cestě jsme si došli ještě ke studánce pro vodu, protože bylo velké vedro, polními cestami byla strašná cesta, ale zanedlouho, jsme došli do Lukavce. Tam značně posliněni, jsme vyrazili do tábora. Značně znaveni jsme si zašli do vaniček a potom vytuhli. Ovšem jenom do večera, kdy nás čekalo velké překvapení.

Středa 2. 7.

Ve středu jsme se probudili zase mimo tábor. Hned ten den, co jsme se vrátili z puťáku, tak my Roveři, jsme si stihli dojít do vaniček, trochu si odpočinout, když večer za námi přišel Čwaňhák a řekl, že půjdeme na přespání! Měli jsme na výběr jít dnes, nebo až zítra. My zdatní táborníci, jsme se rozhodli, že půjdeme hned. Na místo za Křešín, jsme dorazili asi ve 22:45. Museli jsme si ještě za mírného deště, zcela za tmy, postavit stany. Celé bylo to úžasné dobrodružství. Ráno jsem si rozdělali oheň, Čwaňhák nám v Křešíně koupil rohlíky, tak jsme měli výbornou snídaň. Potom jsme šli na menší výlet, po návratu zbalení a návrat do tábora. V táboře jsme zašli na očistu do vaniček a pak už jen znaveni padli do spacáků.

osvěžujícího potoka vylezli, vypadali jsme jako blátivý strašáci. Sušíce své věci, začínáme s vařením oběda po skupinkách. Pochutnáváme si na gulášové, nebo slepičí polévce (záleží na skupince) a špagetách. Pak jsme šli s Mikulášem na louku a hráli hru „Ručník“ (při této hře se snaží hráči dvou družstev co nejdříve dostat pro ručník v neutrálním území). Nezapomněli jsme ani na oblíbenou hru „Vlajky“. Hrála dvě družstva: Kolouchovo (růžové) a Mikulášovo (fialové). Dvakrát vyhráli růžoví a po třetí jsme ani nedohráli. Kolem nás jezdil správce lesa s traktorem. Kolouch se rozhodl, že do tábořiště odvalí dva velké špalky. Večer jsme opékali špízy a hráli na kytaru. Dáda se kočkovala s Jakubem pod dohledem Evy. Moc jsme se zasmáli, když Kolouch řekl, že má v autě techno tvrdý jako.... jako Daniel a Daniel mu odpověděl, že to musí být pěkně měkký. Nakonec jsme se všichni po půlnoci rozešli do svých stanů a spali až do rána.

Lišky – Eva Kočišová

Úterý bylo ještě stále ve znamení puťáku. Přesněji řečeno ve znamení návratu z něj. Ráno jsme si pochutnali na chlebu s máslem, marmeládou a jehličím a jemně – nenásilně jsme se chystali k odchodu. Sbalili jsme batohy, pak stany. Jako sladkou tečku na konec jsme si uvařili pudink. Upřímně: Až budete doma vařit pudink, přidejte do něj špetku jehličí a popela. Pochutnáte si zase o trochu víc. Zakryli ohniště a hádali se o to, kdo umyje kotlíky. Když jsme úspěšně donutili Terezku, aby je umyla, jali jsme se uklízet tábor. Kolem půl jedné jsme odnesli stany a jiné k Honzíkovu autu. Některým byl (zcela nespravedlivě) odvezen i batoh. Poslední úklid, unavené vzdechy a s batohy na zádech jsme vyrazili na strastiplnou cestu domů. V Chyšce jsme se osvěžili zmrzlinou a pitím a pak už nám nic nebránilo v dalším pochodu. Jaké to nečekané zklamání, když jsme na Stražišti nenalezli občerstvení z nedělní poutě, ale déšť. A kapky toho deště nás provázely až do tábora. Někteří z nás měli inteligentně sandály. Alespoň jsme si propláchly nožky. V táboře už tolik nepršelo, ale vody jsme si užili ve vaničkách. To bylo víc než příjemné. Pak už jen sušení v Malíkárně, večere a SPÁNEK!!! Áááách... Né! Ještě hlídky. Neúprosný řád určil, že právě Lišky to budou, kdo nás v noci ohlídká. Unavené a ospalé, přec ostražitě zasedaly jsme v Malíkárně a básnily o spánku. Áááách...

SOJKY

Sojky – puťák

Dnes jsme odešli na puťák, sice později, než jsme chtěli, ale přeci. Na puťáček jsme šli do Mezilesí. Po cestě jsme potkali Roveři s Michalem Weiglem, který se k nám napojil a šel s námi do Mezilesí. Po cestě se nic zvláštního nedělo, ale když

jsme dorazili na místo a postavili si stany, začalo pršet. A to nebylo dobré. Většina stanů promokla. A tak jsme zavolali o další stany. Když dorazily, začali jsme je stavět. Přesně, když jsme postavili poslední stan, přestalo pršet (jako na potvoru!). Večer jsme si všichni udělali společnou večeři a šli si unaveni lehnout.

Sojky

Ve středu jsme se probudili do krásného slunného dne. Každý si vstal v kolik chtěl. Míša s Týnkou odešli v 10:00 hodin do Pacova na nákup. My jsme mezitím hrály hry, Myly si ešusy po snídani atd. (zábavička). Když se Míša s Týnkou furt nevraceli, začali jsme vařit oběd. Po obědě konečně dorazili. Přinesli spoustu jídla a slíbili nám, že ke čtvrtelní snídani budou borůvkové palačinky. Ale na ty borůvky jsme si musely dojít. Než jsme nasbírali celý ešus, uplynuly dvě hodiny a začínalo pršet. Rychle jsme doběhli do tábořiště a schovali se do stanů. Když déšť pořád nepřestával, rozhodli jsme se, že si dáme chlebič s něčím dobrým a šly na kutě.

Dnes nebylo zrovna krásné počasí, ale ušlo to. Týnka ráno vstala a začala nám smažit palačinky. Ze začátku to moc nešlo, takže místo supr dobrých palačinek, vylezlo potrhané neštěstí. Po chvíli jsme se naučili, jak smažit palačinky na víčku od kotlíku. Nebaštily jsme se a zalezli honem do stanů, protože se blížila bouřka. Když bouřka ustála sbalili jsme stany a šly do tábora. Po cestě jsme se stavili v Lukavci, kde jsme si nakoupily, vedoucí a instruktorka nás odměnily teplými věnečky a pokračovaly jsme k táboru. Cestou jsme vymysleli písničku. Když už jsme konečně dorazili, zazpívali jsme, odložili krosny a šly na věču. Po věče jsme si vybalily a šly si lehnout. Ráno jsme se probudily do zamračeného dne.

ROVEŘI

Pátek 27. 6.

Tak zase po roce na Opatově. Vysvědčení už dávno zaklizeno, a my jenom se těšící, jak unikneme ze spárů rodičů a dva týdny budeme mít volno. Na Opatově jsme nasedli do autobusů jenom s půl hodinovým zpožděním. Cesta utíkala velmi rychle, všichni jsme si sdělovali staré zážitky a už se těšili na nové. U křížku jsme rychle vyskočili z autobusů, popadli zavazadla a pádili do tábora, kde jsme se postupně zabydlovali. Všichni jsme snědli připravenou večeři od maminek, zbylo něco i na hladovou Hej-rup partu. Po namáhavém vybalování jsme rychle skočili do spacáků a po roce zase tu. První táborovou noc jsme si pořádně užili.

Sobota 28. 6.

V sobotu jsme se probudili do krásného, slunečného rána. Pro nás Rovery ovšem začal dosti pracovitě, museli jsme kompletovat stany. Ovšem po vydařením obídku jsme šli za potok, kde jsme si zahráli velmi zajímavé seznamovací hry, kdy jsme kreslili jsme erby, kde bylo to, co nás charakterizuje. Zahráli jsme také Jonášovu a Vojtovu hru, která byla v lese. Museli jsme jít po dvojicích a mít zavázané oči, teda jenom jeden z dvojice. Museli jsme si zapamatovat text a donést ho nazpátek. Potom se to obrátilo a museli jsme hledat jiný text. Navečer jsme se balili na puťák.

Neděle 29. 6.

Ráno jsme se potichu vyplížili z tábora směr Kopaniny. Tento rok máme zvláštní puťák, strávíme na jednom místě jen jednu noc a další den jdeme hned na jiné místo. Náš cíl mělo být místo někde poblíž Smilových hor. Cesta ze začátku ubíhala celkem normálně, chodili jsme převážně lesem, kde bylo velmi příjemně, ovšem občas jsme museli jít loukama, nebo polem, kvůli špatnému nasměrování, ale nás to vůbec neudolalo. Nejdříve jsme měli několikery osy postupu, které se velmi měnily. Za prvé jsme mysleli, že půjdeme do Nadčeradce, druhý den jsme měli dojít k Blatnici, ale napodruhé už to bylo konečné. První den jsme šli do Smilových hor, tam jsme přespali dva kilometry od Smilovek v lese u rybníka, který byl asi tak na stejné úrovni jako náš rybník, což znamená bez koupání. Po cestě bylo vedro, stres, prostě všechno dohromady, ale bylo to super. Na místě jsme si sedli a asi tak čtvrt hodiny se ani nehli. Měli jsme tak strašný hlad, že jsme se nejdříve rozešli rozdělat ohniště, abychom si mohli udělat večeři. Večer jsme se už jenom váleli u rybníka, za chvíli už jsme byli tak unavení, že jsme už jenom hodili na zem celtu a zalehli. Byl to po roce zase pěkný zážitek spát pod širákem.

Pondělí 30. 6.

Ráno jsme se probudili do krásného a slunečného dne. Michal a Káča Moravčíková, šli nakoupit do Mladé Vožice. Tomuto aktu večer ještě předcházela velká diskuse ohledně věcí na nakoupení. No prostě všichni jsme se přitom zapotili. Když Káča a Michal přišli a přinesli všelijaké dobrůtky, rozhodli jsme se, že na další stanoviště nepůjdeme až po obědě, ale rovnou po snídani. Posnídali jsme rohlíček se salámkem, Martin si dal buřta s buřtem. Po úklidu tábořiště jsme se vydali znovu na cestu směr na Těchobuz a pak do Mezilesí. V Těchobuzi jsme museli poprosit o vodu, protože bylo naprosto nesnesitelné vedro. Stavili jsme se také v obchůdku pro nějaké laskominy. Vyrazili jsme po lesní cestě na které bylo naprosto nesnesi-